

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010538
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4313010538.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému C. R., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák.č. 140/1961Zb. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 27. 10. 2014, sp. zn. 2Nt/45/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27. 1. 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného C. R., narodeného XX. XX. XXXX, z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh horeuvedeného odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/35/1993 (chýba dátum - z 20.12.2000, a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.11.2010 sp. zn. 3To46/2010) , pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V jeho odôvodnení súd prvého stupňa poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vyjadrenia procesných strán, odsudzujúce rozhodnutia, právne úvahy, ktorými sa riadil a právne závery, ku ktorým dospel keď uviedol, že po preskúmaní zákonných podmienok na povolenie obnovy konania vo výroku o uloženom treste aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011, dospel k záveru, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie vo veci.

Toto uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosťou napadol odsúdený, ktorú písomne sám odôvodnenil. Uvádza, že súdom mu bola daná garancia „obnovy konania“ a pomerného skrátenia uloženého súhrnného trestu, poukazoval na nesprávne vyhodnotenie trestných činov, neboli brané výpovede svedčiace v jeho prospech. Ďalej sa domáhal „nápravy“ ohľadne započítania odpykaných trestov a poukazoval na podľa neho „prieťahy v konaní, ktoré on nezapríčinil.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a

zistil, že súd prvého stupňa postupoval správne a správne aj rozhodol, a to v zásade na podklade tých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

K dôvodom uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia a k sťažnostným námietkám odsúdeného nadriadený súd dodáva nasledovné.

Nálezom Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté o tom, že v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. por. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy SR“.

V prvom rade je potrebné uviesť, že citovaný nález sa výslovne týkal dotknutého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005Z.z. V žiadnom prípade nedošlo citovaným nálezhom k zrušeniu celého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda ani k zrušeniu celej tzv. asperačnej zásady. Došlo k zrušeniu len v časti upravujúcej ukladanie trestu. Nedotýkal sa žiadneho ustanovenia Trestného zákona č. 140/1961Zb. podľa ktorého bol odsúdenému v pôvodnom konaní ukladaný trest odňatia slobody.

Zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR číslo Tpj 36/2015 vyplýva, že „Rovnaké právne účinky, aké v zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len dotknuté ustanovenie) vyvoláva vyhlásenie nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn.

PL. ÚS 106/2011 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 21. decembra 2012 vo vzťahu k § 41 ods. 2 Trestného zákona, je potrebné pri použití extenzívnej interpretácie dotknutého ustanovenia vyvodit' aj vo vzťahu k ustanoveniu § 35 ods. 2, časť vety za bodkočiarkou Trestného zákona v znení účinnom od 1. septembra 2003 do 31. decembra 2005.“

Z odsudzujúcich rozhodnutí je zrejmé, že odsúdenému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961Zb. v znení účinnom v čase rozhodovania súdu I. stupňa t.j. ku dňu 22.12.2000, čo je evidentne mimo rámca obdobia uvádzaného citovaným stanoviskom.

Nadriadený súd vychádzajúc z výroku nálezu Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011, jeho odôvodnenia, citovaného Stanoviska a horeuvedených zistení, konštatuje, že súd I. stupňa správne zistil, že nie sú splnené žiadne podmienky pre vyhovenie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Zhora uvedené právne úvahy nadriadeného súdu dávajú aj konkrétnu a právnymi argumentami podloženú odpoveď na to, že v konaní o povolení obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, dôkazné bremeno na označenie nových skutočností alebo dôkazov je na navrhovateľovi. Odsúdeným uvádzané dôvody, námietky voči hodnoteniu dôkazov a prieťahom v konaní, nie je možné považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy schopné privodiť záver vyplývajúci z § 394 Tr. por. Skúmanie dôvodnosti jeho námietok voči správnosti započítania odpykaných trestov je doménou tzv. vykonávacieho konania, nie však konania v rámci povolenia obnovy konania. Výmera a druh uloženého trestu v plnom rozsahu odzrkadľuje všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, ani druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.)